

Гео Милев

Панахида за поета П. К.
Яворов

Псалом

1

В блясъка на своето възнесение
към небесните селения
ти възхождаш – горд, успокоен –
в славата на вечен ден
в място злачно, място светло, място на покой,
дето няма ни въздишка, ни копнеж, ни страст, ни зной:
– Упокой – упокой – упокой! –

Пригвозди и измъчената плът
в любовта на Твоя страх.
В своя труден и уречен път
в Твойто име уповах.
Господи, спаси ме: оскудял е преподадний твой:
Не отвърщай поглед, Човеколюбче, Спасе мой:
– Упокой – упокой – упокой! –

Канон

2

– Чакам, аз чакам: о дух на Живота
бдящ зад завеси, разпуснати долу в нощта –
чакам из сребърна чаша горчиво причастие
чакам с чело разтрошено от гибелно щастие:
чакам, о враг на живота
– дух на Смъртта.
Плачещи ангели три ето идат
водят те бяла невяста в печален воал –
идат да снемат от кръста разпятия,
носят те милост след вече изпито проклятие:
ангели три ето идат
– в сън без печал.

Антифон I

3

Хор на Прадедите

Бреме – векове: борби и смърт,
бреме – векове: печал без път
– черен плод на тиящи години –
с кръв ги сбирахме ний с векове,
с кръв поихме твойте бленове:
– ний те молим, Сине наш, прости ни! –

Нищи ний, живели само час,
тежко бреме беше той за нас
– черен плод на тиящи години –
между всички ти избран бе пръв,
всичко ти понесе в своята кръв:
– Сине наш, ний молим те, прости ни! –

Днес пред твойте скършени крила
беловласи бием ний чела
– молим тебе, Сине наш, прости ни! –
Вече ний ще снемем твоя кръст,
родна скръб ще върнем в родна пръст
– черен плод на тиящи години –

Антифон II

4

Хор на Учениците

В сребърен съсъд ний носим
ведра вода
– ний дванадесет, които просим –
в сребърен съсъд ний носим
ведра вода:
идем твойте сълзи да отрием,
твойте рани идем да измием
с ведра вода.

Свилени платна за тебе носим
с миро полени
– ний дванадесет, които просим –
свилени платна за тебе носим
с миро полени:
идем твойто тяло да увием,

с плащ миросн идем да покрием
твоите рани.

Ирмос
5

И ето
зад тъмни заслони
ромони гласа ти отново:

– Готово е Господи: ето: сърцето – готово:
възпявам и пея!
(Изпита е скритата в пазви зелена отрова
и в нея –
олово.)
Но Бог беше слово.

И падат
от ляво на тебе хиляди,
от дясно – безброй:
неприсъстен си Ти.
– Душе Свети!
избраника свой
приюти!
Упокой!

* * *

А ниско в нощта на света
над блата от вражда процъфтяват
ненюфари на зла клевета.

Но ти възвисен си *над* земната слава
и земний позор –
и ангелский хор
на ръце ще те вземе,
за да не удариш ногата си в камък;
няма за тебе ни бреме,
ни стрела, ни отрова, ни пламък –
и без страх
(Господи, в тебе всегда уповах!)
ще настъпиш на аспид и яростен лъв

и василиск
ще срещнеш без страх –
и няма да падне от тебе ни косъм, ни кръв.
Но трябваше с хули и вик
всеки да хвърли подире ти камък,
за да бъдеш докрай мъченик
и пророк:
ти си последний приет в мъченически лик.
– В своя надзвезен чертог,
Душе Свети!
апостола свой
приюти!
Упокой! –

Икос

6

Ридание надгробно: сетен път
кръв прелива в задуена гръд:
помилуй, Боже наш!

Ридание надгробно: в черен дим
слепи свещите да угасим:
помилуй, Боже наш!

Ридание надгробно: в тъмний път
на душата – лъч от свещ и плът:
помилуй, Боже наш!

Ридание надгробно: и вървим
сляпо към възторг неузвим:
помилуй, Боже наш!

Ридание надгробно. Помилуй, Боже наш.

Слава

7

Ти си ангелът горд, ти си тъмний акорд
на печалната слава – прости!
Кръз звезди падаш ти с поломени крила

в тях стрела окървавена – ти!

Устрелен през нощта, устремен в пропастта
с тебе падат звезди без крила;
свойте черни крила дух вечерен насън
ще затвори – под звън и мъгла.

Звън последе – прости! небеса без звезди
– нашта сетна целувка вземи!
Под безбурния взор на Сатурна в нощта
пепелта в твойта урна жуми.

Вечна памет в света. Спи къвта под леда.
Вечна слава на Вишния Бог!
Вечна памет. Амин. Алилуя. Амин
Ти един – Вечен Син – и пророк.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Калина Григорова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11298>]